

**ОСТА ВРС – ОРГАНИЗАЦИЈА СТАРЈЕШИНА
ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Улица Николе Пашића бр. 26
78000 Бања Лука
Тел-Факс. 051/263-230
Е-пошта: infoostavrs@gmail.com
Веб: www.ostavrs.org

Број: 276/25

Дана: 04.11.2025. године

**БУРЕВЕСТНИК, ПОСЕЈДОН И СЈЕДНИЦА САВЈЕТА БЕЗБЈЕДНОСТИ УН
АНЕСТЕЗИРАЛИ КОЛЕКТИВНИ ЗАПАД И ПОЛИТИЧКО САРАЈЕВО – РЕПУБЛИЦИ
СРПСКОЈ ПРИЗНАТ МЕЂУНАРОДНИ СУБЈЕКТИВИТЕТ**

Након што је Русија јавно обзнанила дио гаме нове војне опреме и наоружања, „колективни запад“ и сарајевска политичка елита су се нашли у стању анестезије, неки локалне, а неки тоталне.

Русија је недавно представила два нова достигнућа и изазвала огромну пажњу свјетске јавности, јер је ријеч о сасвим новим перформансама војне опреме, наоружања и војне моћи. Посебност ових нових технологија се огледа у чињеници да ће оне моћи бити примијењене и експлоатисане и у другим сферама на нивоу цијеле националне економије и привреде, а не само у војноиндустријском комплексу. У питању су "Буревестник" и "Посејдон". Буревестник је нови тип крстареће ракете са бесконачним дометом, која може провести у ваздуху бесконачно много времена. Током тестирања је прешла 14.000 километара и остала у ваздуху 15 сати. Ову ракету је немогуће пресрести или оборити, јер лети на висини од 25 до 100 метара. Може се приближити било ком дијелу територије „колективног запада“ из било ког правца. Буревестник је јединствено оружје какво не постоји нигдје у свијету и представља најсавременији капацитет нуклеарног одвраћања, односно, обезбјеђења мира. Посејдон је беспосадно подводно пловило на нуклеарни погон, које се може стационирати недалеко од обала било ког континента и тамо чекати колико год је потребно до евентуалне употребе, а у случају евентуалне употребе могло би потопити велики дио било ког континента. Посејдон нема еквивалент у свијету по брзини и дубини, и не постоје методе за његово пресретање, а његова снага значајно превазилази моћ руске најсавременије интерконтиненталне балистичке ракете сармат.

Тестирања буревестника и посејдона долазе у тренутку када је „колективни запад“ поново почео да поставља ултиматуме другим земљама, прије свих Русији, Кини и Индији, покушавајући их убиједити да су они и даље једина униполарна сила која може да прописује правила понашања и уређује системе власти других држава.

Убрзо након ових тестирања долази до сједнице Савјета безбједности УН на којој се расправља о стању у БиХ, када први пут у посљедњих тридесет година видимо радикално другачији став „колективног запада“, посебно САД према Републици Српској. Република Српска се сада умјесто „фактора нестабилности“ означава као конструктиован партнер САД у различитим областима, а истовремено се укидају санкције према руководству Републике Српске и другим правним и физичким лицима из Републике Српске.

У дискусији о стању у БиХ учествовали су скоро сви представници земаља чланица Савјета безбједности, и, по први пута до сада, сви су истакли потребу очувања Дејтонског мировног споразума, повратак дијалогу и рјешавање свих спорних питања демократским дијалогом три конститутивна народа и два ентитета, без страног мијешања. О томе је на

најдиректнији начин говорила представница САД истичући да САД више неће учествовати у стварању других држава и нација, а да ће се залагати за мир и стабилност, а унутрашње проблеме појединих држава препуштају домаћим легалним и легитимним властима. САД остају посвећене Дејтонском споразуму и позивају све политичке лидере у БиХ да се ангажују у конструктивном дијалогу ради постизања веће стабилности. САД су позвале политичке лидере на деескалацију и да избјегавају акције које могу да повећају нестабилност или насиље у БиХ, као и да се ангажују у конструктивном дијалогу ради постизања веће стабилности. Све ово што се могло чути на сједници Савјета безбједности, Република Српска је истицала свих протеклих тридесет година имплементације Дејтонског мировног споразума.

Ово је цунами у међународној политици чији се интензитет може поредити са интензитетом цунамија какв би могао изазвати „посејдон“.

Општа оцјена која провејава из дискусија сједнице Савјета безбједности, посебно дискусије руског и кинеског представника, је да је њемачки политичар Кристијан Шмит себи поставио циљ да угуши све српско у БиХ, што би Савјет безбједности категорички требао да одбије као неприхватљиво, као и да би требао да донесе одлуку о гашењу ОХР-а. Такође, осуђени су политички прогони највиших званичника Републике Српске и политичка пресуда Предсједнику Републике Српске Милораду Додику. Чак је и специјални изасланик Велике Британије за западни Балкан Карен Пирс, представница традиционално непријатељске земље према српском народу, изјавила да је поштовање Дејтонског споразума и подршка БиХ на путу евроинтеграција (не и атлантских интеграција) обавеза свих чланица Савјета безбједности. Република Српска никада није ни тражила ништа друго.

Послије свега, очигледно је да је политички цунами који је дошао након Буревестника, Посејдона и сједнице Савјета безбједности УН, већ у најави, у неповрат однио:

- санкције званичницима Републике Српске и другим физичким и правним лицима из Републике Српске, које су неправедно и неосновано уведене од стране претходне америчке администрације, али и администрације неких европских земаља;
- једнострану униполарну приступ рјешавању криза у свијету, али и у БиХ;
- мијешање страног фактора у унутрашња питања у БиХ;
- дугорочан опстанак страног фактора у БиХ – брзи одлазак самозваног високог представника;
- идеју бошњачке политичке елите о унитаристичкој и централистичкој БиХ.

Истовремено, дошло је до почетка радикалних промјена које се огледају у:

- де факто (de facto) признању међународног субјективитета Републици Српској;
- партнерском статусу Републике Српске са САД, поред досадашњег партнерског статуса са Русијом, Кином, Бјелорусијом, Мађарском, Србојом, Израелом и низом других земаља;
- де факто (de facto) признању реалности стварања новог мултиполарног свјетског поретка, умјесто досадашњег униполарног.

ЧАСТ ЈЕ СЛУЖИТИ ОТАЏБИНИ!

ПРЕДСЈЕДНИК

Слободан С. Жупљанин с.р.